

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 37. De heroica B. Virg. humilitate propter quam fuit exaltata supra
Choros Angelorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

tem, quam ipsa habuit in vita, vt cum ea exal-
teris in futura. Amen.

MEDITATIO XXXVII.
DE HEROICA SANCTIS-
simæ Virginis humilitate, ob quam
fuit super omnes Angelorum
choros exaltata.

VAMVIS Sanctissima Virgo in
omnibus virtutibus excelluerit
singulariter tamen excelluit in
humilitate, cui eiusdem exalta-
tionem attribuere possumus, se-
quentes Apostoli regulam, de Christo Domino no-
stro dicentis: a quod ascendit, quid est nisi quia
& descendit primùm in inferiores partes ter-
ra? qui descendit ipse est, & qui ascendit su-
per omnes cœlos, vt impleret omnia. Hoc ita-
que ipsum possumus de Matre eius sanctissima
dicere: quæ ascendit super omnes creaturas, quia
ipsa demisit se infra omnes illas; & gloriosissima
duodecim stellarum corona, quam habet in
Cælo, data illi est ob duodecim heroicis humili-
tatis actus, quos exercuit in terra: quos ponam
in hac meditatione, collectos ex omnibus, quæ di-
cta sunt in meditationibus de vita eius: præcipuè
in secunda parte. Et quoniã est quædam humilitas
versus Deum, & humilitas versus reliquos homi-
nes: Et ipsa beatissima Virgo eminet in vtraque
de eis dicemus in tribus subiectis punctis.

a Ephes. 4.9

b Apoc. 12.6

PUNCTVM I.

PRIMUM consideranda est heroica Vir-

V Part. Medit.

D d

ginis

I.

ginis Sanctissimæ humilitas, circa dona, quæ à Deo accepit: in quibus valde elucet hæc virtus, in his eius actibus.

I.

PRIMVS est, summo *silentio* ita ea dona occultare, vt neque verbo, neque motu aut externis aliquibus signis illa manifestet, ob vllum respectum humanum, aut pretextum aliquem apparentem glorificandi Deum, aut utilitatem proximo adferendi; nisi necessitate id omnino exigente, ipse Deus velit & statuat, vt manifestentur. Nam, qui, extra hoc casus, dona, quæ in secreto accepit, manifestat, exponit se periculo (vt S. Greg. ait) vt eis spoliatur à latronibus, inani gloria, superbia, & arrogantia. Ac propterea vera humilitas, magna asseueratione dicit illud Isaia: *a secretum meum mihi, secretum meum mihi*. Bis autem idem repetit, vt significet, quàm serio recipiat, secretum illud sibi seruare, & seorsum illo frui.

Homil. 11. in
Euang.

a Isaia 24.
16.

b Matt. 1.
19.
Cant. 4.
12.

HVC actum exercuit beatissima Virgindum Angeli reuelatione, & suæ conceptionis mysterium ita occultauit, vt nec suo sponso b S. Iosepho (quæ alias tenerè diligebat) voluerit ipsa aperire. Quare meritò illam dilectus eius appellat c *hortum conclusum, & fontem signatum*. nam silentio occultabat gratias quas à Deo accipiebat, nulla ratione illas manifestans, donec ipse Deus illas manifestaret.

II.

EX hoc actu sequitur secundus, horrere scilicet suas laudes, inuitumque ac cum contractione

tractatione quadam & displicētia illas audire:
 Nam (vt S. Greg. ait) quando humilis ab alijs
 laudatur, aut in se non agnoscit illud Bonum,
 quod audit; aut, si agnoscit, veretur ne illud
 amittat ob inanem complacentiam, quæ ex
 auditis laudibus oritur; aut etiam fortè, quia
 his laudibus, tanquam temporali quodam
 præmio, excludetur ab æterno. Hunc actum,
 modo quodam eminentiori, beatissima Vir-
 go exercuit, cum Angelus verbis magnarum
 laudum, eam Salutauit, compellans illam, d
gratia plenam, & benedictam inter mulieres. d Luca. 28.
 Nam, vt erat humillima, turbata est, existi-
 mans tantam excellentiam non esse in sua
 paruitate: quia infimam valde opinionem de
 se habebat.

HINC Tertius humilitatis actus oritur,
 qui est quando ipse Deus vult sua dona alicui
 collata manifestari, aut ipsemet aliquâ viâ
 ipsa manifestat, statim ei *gloriam dare*, illum
 laudare, ac benedicere: dicens illud Davidis:
e non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo sit c Psal. 118.
gloria: & eodem affectu desiderare, vt omnes 9.
 alij etiam dent gloriam Deo, ob eandem f Psal. 33. 4.
 causam, dicendo illud Davidis: f *Magnificate* g Psal. 34.
Dominum mecum, & exaltemus nomen eius in 27.
id ipsum; & illud: g exultent & letentur, qui
volunt iustitiam meam, & dicant semper ma-
gnificetur Dominus.

III.

HÆC Beatissima Virgo fecit, quando aduertit, Deum Sanctæ Elifabetæ reuelasse secretum illud mysterium, quod ipsa esset Dei Mater: & quando magnalia illa de se audiuit. Nam eodem momento gloriam Deo propter illa reddidit, dicens: *h Magnificat anima mea Dominum, & exultauit spiritus meus in Deo salutari meo: quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.* Et hac ratione Sanctam Elifabetam prouocabat, vt totum illud opus Deo attribueret; cum ipsa propriam paruitatem confiteretur. O virgo Sanctissima, quæ, sicut alter Iob, *i non vidisti solem, cum fulgeret, & lunam incedentem clarè: quia nunquam tibi complacuit in gloria & fama apud homines, sed Deo gloriam semper ob accepta dona reddidisti.* Iure optimo in Cælo es *k annis* verò sole, iustitiæ, & luna huius mundi *e* *sub pedibus tuis; & in tuo capite corona stellarum duodecim, quibus resplendes l in perpetuas aternitates.* Impetra mihi, ô Mater Sanctissima, talem humilitatis gradum, quo *e* *modi corona dignus efficiar. Amen.*

h Luc. 1. 46.

i Iob. 31. 26.

k Apoc. 12. 1

Dani. 12. 1.

PUNCTVM II

CONSIDERANDA deinde heri
Ceiisdem Virginis humilitas erga Deum
Dominum nostrum, & erga homines, ob
amorem. Expendemus verò eos actus, in quibus
hæc humilitas magis apparet.

QVA

QUARTVS itaq; ordine actus humilitatis est, sicut ait David: *a eligere abiectus esse in domo Domini: & (quod in se est) b sedere in nouissimo loco*: quamuis Deus assignet illi primum. Id autem fecit virgo hæc Sanctissima, cum intellexit, Deum velle, ipsam in altissimo suæ domus loco, post filium suum, collocare, Matrem eius eam faciens. nam, vt verè humilis, nouissimum sibi elegit locum, qualis solet esse ancillarum in domo: seipsa enim Domini ancillam appellauit. Et ob eam causam S. Lucas attendens eius desiderium, recensuit illam vltimo loco, post Apostolos & reliquas mulieres; inter quas etiam illa erat, quæ fuerat in ciuitate peccatrix: Et ob eandem causam, tanquam maximè humilis cum venit in Bethlehem, libuit illi, pro sua mansione, viliissimum totius diuersorij locum, stabulum videlicet, eligere.

QUINTVS actus humilitatis est: *subijcere* se omnibus legibus, & obedire ordinationibus Dei, & ministrorum eius, etiam in rebus honori proprio & existimationi contrarijs; nec admissis priuilegijs, aut exemptionibus, quamuis sufficientem ad eas quærendas causam haberet; nec ad se legibus subijciendum aliquo præcepto teneretur. delectatur enim humilis potius obedire sicut cæteri; vt se præ cæteris humiliet, etiã cū ipsa humiliatio posset excusari, sicut ipse Christus Dominus se humiliavit, & legi d *Circumcisionis* subiecit: & *efactus est obediens vsq; ad mortem cru-*

IV.

a Psal 83 11.

b Luc. 14.

10.

c Luc. 1. 38.

3. p. Medit.

10.

Actuum. 1.

14. cum mu-

lieribus &

Maria ma-

tre Iesu.

S. Bernar in

id: Signum

magnum ap-

paruit. &c.

V.

d Luc. 2 21

e Ephes. 2. 8.

cis. Hoc optum exactissimè implevit Virgo Sanctissima, obediens legi Purificationis, quæ illam non obligabat; & quamvis ei obedire, esset cum aliquo sui honoris detrimento: nam lex lata fuerat pro immundis mulieribus, *f. que suscepto semine concepserunt*: quod et si in ipsa locum non habuit, voluit tamen cæteris mulieribus, quæ masculos peperissent conformari, atque si vna ex illis esset.

f. Levitici. 12. 2.

VI.

SEXTVS actus humilitatis est, *subijcere se, & humiliare*, non solum maioribus & æqualibus, sed etiam inferioribus cedendo omnibus primum locum, præueniens eos civilitate honoris, eam libenter alijs præripiendo, iuxta consilium Apostoli dicentis: *g in humilitate superioris sibi inuicem arbitrantur, h honore inuicem præuenientes.*

g Phil. 2. 3. h Rom. 12. 10,

i Luc. 1. 40. In Lucam & ibi. Beda.

k 1 Petri. 2. 13.

VII.

HOC præstitit beatissima Virgo, cum suam cognatam in *Elisabeth* visitavit, & primam salutavit, ita se humilians, ut (S. Ambrosio teste) maior in dignitate, multo se inferior subijceret, eique inferuieret. Idem autem observabat cum omnibus, tanquam vera magistra humilitatis. *k ut se omni humana creatura subijceret, propter Deum.*

SEPTIMVS actus humilitatis est *inferuiri alijs in officijs abiectis, & humilibus, idè libenti animo præstare*, atque si natus esset non ut ipsi ab alio ministraretur; sed ut alijs ipse ministraret: sicut dixit Christus Dominus: *l Filius hominis non venit ministrare*

l Matt. 20. 28.

1 Marci 10.
45.

sed ministrare: & dare animā suam, redemptionem pro multis. Quod ipse perfectè præstitit, exercens artem fabrilem, & victum suo labore comparans, pro alijs laborando, & illis inseruendo: qui suis etiam discipulis inseruioit, vsque ad pedum lotionem: vt nobis exemplum, quod sequeremur, relinqueret, ad quod etiam nos exhortatur Apostolus, dicens: *in per charitatem Spiritus seruite inuicem.*

in Galat. 5.
13.

Hoc idem beatissima Virgo exactissimè expleuit; nam, vt pauper vxor pauperis fabri, humilibus domus suæ officijs occupabatur, iuuans & ipsa labore manuum suarum, ordinarium victum comparare; & gerens se in hoc tanquam ancilla, cuius est munus, alijs domesticis ministrare: quæ B. Virgo maiori, quàm Abigail, animi demissione, dixerit proculdubio: *ne ecce famularua, sit in ancillam, vt lauet pedes seruatorum, & ancillarum Domini mei.*

in 1. Reg. 25.
41.

VIII.

Huius humilitatis gradui alter tanquam comes coniungitur, *refusare* videlicet, quantum in se est *officia & dignitates* honorificas, & ea munia, quæ apud homines magni fiunt: quia aut ineptum, ad ea gerenda, aut eis indignum se existimat; aut fugiendi honoris causa, quem secum adferunt; aut suæ humili conditioni se accommodandi, & in ea vitam suam quierè ducendi.

Hoc præstitit beatissima Virgo, quæ teste

3. p. q. 27. a.

Dd 4

S Tho-

5. 1d. 3.

1. Timot. 2.
12

S. Thoma, nullum in vita sua edidit miraculum, nec publicè voluit vnquam prædicare; sed priuatim tamen interdum Apostolos, aliosque discipulos docebat mysteria fidei, honore publicæ prædicationis, Apostolis ipsis, alijsq; discipulis, sponte relicto; amplectens illam regulam, quam postea Apostolus tradidit illis verbis: *i docere mulierem nõ per- mitto*. Potius credendum est eam siue in templo, siue in alijs congregationibus, & concionibus mansisse, & audiuisse sicut vnã ex alijs mulieribus. Magna verò humilitate Christus Sacerdotes venerabatur; de quorũ manibus sacram Synaxim suscipiebat, non solum indignam se iudicans tali potestate, sed nec desiderans, speciali priuilegio eam sibi à Filio communicari. O Virgo gloriosissima, bene in te collocatus est thronus gloriæ, quem in cælo occupas, vt quæ tantopere te in terra demiseris. Rectum omnino est, vt primum tibi, post filium tuum, occupes locum, quæ in terra nouissimum semper elegisti, equum esse vt omnes Angelicæ Hierarchiæ tibi subiciantur; siquidem Tu ipsis hominibus, tanquam ancilla subiecisti. Siquidẽ ergò ad eò perfectæ humilitatis consilia seruasti, adiuua me, vt ad imitationem tui eadem ego seruem, omnibus me subijciendo in terra, vt postea Deus exaltet in Cælo. Amen.

te

PVNCTVM III.

CONSIDERANDA tertio est heroica
 humilitas, quam hæc Virgo Sanctissima
 in suis ostendit humiliationibus, paupertatis,
 & iniuriarum, quæ ab alijs illi euenerunt:
 quæ lapis lydius sunt, in quo perfectio depre-
 henditur humilitatis, versus Deum, & versus
 homines. Et initio facto à faciliori, nonus
 actus humilitatis in ordine est, *libenter esse*
pauperē, & exercere quidquid ad paupertatē
 pertinet, & humiliationes illas amplecti, quæ
 ab ea proueniūt. Nā, esto paupertas spontanea
 nō sit dedecori inter Christianos, at quādo nō
 constat, paupertatis exercitium, esse sponta-
 neum, aut ex necessitate, contemptum affert
 inter homines: quare raræ humilitatis est, se
 ipsum tanquam pauperem in omnibus gere-
 re; & ita sinere se ab alijs tractari, vt solēt alij
 pauperes tractari, idq; non violentia aliqua,
 sed sponte. Hanc humilitatem Beatissima
 Virgo magna sua voluptate exercuit, in
 omnibus, quæ occurrebant, occasionibus.
 Nam in Bethlehem ab omnibus est passa re-
 pulsam, cum quæreret hospitium: ideoque
 ad commune pauperum in hyeme refugium
 confugit, quod est stabulum. In die Purifica-
 tionis nō voluit offerre Agnum, sed *partur-*
turum, aut duos pullos columbarum. In Aegy-
 pto, & post reditum in Narareth semper
 complexa est contemptus paupertatis. Ob-

IX.

a Luca 2.

24.

D d s

lecta

lectans se in hoc, ut tractaretur ab omnibus, instar aliarum pauperum mulierum, qualis ipsa erat.

X.

DECIMVS heroicus humilitatis actus est, *patienter & in silentio* ferre ignominias, quæ contra suum honorem & bonam estimationem eueniunt: non se excusando, nec se defendendo, aut de illata sibi iniuria conquerendo; sed tacendo & acceptando ignominiam cum magna animi demissione, & voluptate, propter Dei amorem. In quo sunt aliqui gradus.

Primus est ferre patienter iniurias, & contemptus, qui eueniunt propter nostras culpas.

Secundus altior est, ferre iniurias absque nostra culpa, & tacere, etiam cum falsa testimonia contra nos dicuntur.

Tertius & adhuc altior gradus est, quando calumniam patimur, occasione alicuius boni operis, ex quo laudem potius & gloriam merebamur.

Quartus & omnium altissimus gradus est, hæc omnia ferre non solum ab inimicis, aut nobis ignotis, sed etiam à proprijs fratribus, cognatis, aut amicis. Talem humilitatem exercuit Christus Dominus nosse in iniurijs, & contemptibus, quos passus est in hac vita. Eandem quoque Sanctissima eius

mat

mater exercuit, cum sponſus eius Sanctus Ioseph; videns eam in vtero habere, & suspicatus illam esse adulteram, voluit illam dimittere: ipsa tamen tacens ita sustinuit, vt nihil pro se attrulerit, sicut in suo loco perpendimus. Estque facile credendum, non solum ea occasione, sed etiam alias sustinuisse Virginem sanctissimam huiusmodi iniurias, facta saepe particeps falsorum testimoniorum, quæ in filium suum dicebantur.

Et quando CHRISTI cognati, illum persequentes, *b voluerunt tenere, & tanquam fariosum ligare, conuerterint se forte contra eius matrem, quam videbant pro filio esse; & pro eo respondere: ipsa verò omnia tacens, sustinebat, melius c gaudens, quam Apostoli, pro nomine Iesu contumeliam pati.*

VNDECIMVS humilitatis actus, qui simul cum precedente incedit, est, cum quadam serenitate & pace cordis *reprehensiones, reiectiones, insipidas & aridas responsiones tolerare: tam internas, quas sentimus, dum agentes cum Deo, habemus desolationem, quia aut negat, aut concedere differt quod petimus; quàm externas, quas à nostris superioribus, aut alijs proximis accipimus, quamuis absque vlla nostra culpa; & etiam si aliquis nostri contemptus inde sequatur.*

Nā in huiusmodi occasionib⁹ tolerare, absq;
execu-

2. Medit.

4.

b Marci. 3.

21.

c Actuum.

5. 41.

XI.

S. Bernar-
dus. serm.
45. in Cant.

excusationibus, querelis, aut indignatione, est actus heroicæ humilitatis, quæ Deo Domino nostro vehementer est grata, & propter eam (teste S. Bernardo) vehementer illi placuit sponsa, quam pulcherrimam appellavit, eo quod graviter reprehensa, etiam cum minis, illa tamen tacuit, cum diceret illi sponsus. *si ignoras te, egredere, & abi.*

d Luca. 2.
49.

e Ioan. 2. 4.
Par. 2. me-
dit. 30.

f Matt. 2.
46.
Par. 3. me-
dit. 9.

HANC humilitatem exercuit frequenter sacratissima Virgo, & in varijs occasionibus, quando filius eius, cum esset annorum duodecim, asperè respondit ipsi, & S. Iosepho: *quid est quod me quærebatis, nesciebatis quia in his qua Patris mei sunt oportet me esse?* Et in nuptijs, cum quadam ariditate, & indicijs negandi, quod petebat, dixit: *e quid mihi & tibi est mulier? nondum venit hora mea:* & cum aliàs eidem Christo Domino aliqui dicerent, *quia Mater tua & fratres tui foris stant quærentes te,* magna quadam reiectione respondit: *quæ est mater mea & qui sunt fratres mei? qui facit voluntatem Patris mei, ipse meus frater & seror & mater est.* In his omnibus occasionibus, quæ speciem quandam reprehensionis, & repulsæ habebant, conseruavit Virgo sanctissima insignem humilitatem, & silentium, sicut suis locis perpendimus. Et in hunc modum se habuit in alijs multis occasionibus, etiam cum alijs personis, tolerando eas magnæ cordis sui pacæ & tranquillitate.

XII.

DVODECIMVS actus humilitatis est non se subtrahere, cum domestici & cognati

cont-

contemnuntur, aut calumniam patiuntur; sed potius earum velle esse participem, studendo illis interesse, sicut Iob, quem (vt ipse ait) *non terruit despectio propinquorum*, siue quod ab eis ipse, siue quod illi ab alijs despicerentur: neutrum enim illum terruit. Beatissima tamen Virgo robustiori pectore hæc sustinuit; cum præsens esse voluit opprobrijs, & calumnijs filij sui, & collocare se iuxta crucem, nihil horrens, quod omnes agnoscerent, eam esse Matrem hominis illius, supplicio indignissimo affecti, & in medio duorum latronum crucifixi, vbi etiam hoc nomine multas sustinuit iniurias, quamuis sitiret pati multo maiores, vt suo loco est dictum.

g Iob. 31. 34.

Medit. 50.

P. 4.

Hæ sunt duodecim humilitatis actus, qui in hac Virgine resplenduerunt, adimplente quod dixit Spiritus Sanctus: *h quanto magnus es, humilia te in omnibus; & coram Deo inuenies gratiam*: Et ita re ipsa eam inuenit Virgo sanctissima, cui postea reddita est in Cælo corona duodecim splendentium stellarum, quæ præmium essent duodecim generum humiliationum, & eueherent ad altissimum gloriæ thronum, vbi cum filio suo, ampliori dignitate quam Apostoli, *i induet duodecim Tribus Israel*. Gaudeo, Virgo sanctissima, quod te videam tot coronis iustitiæ à Filio tuo coronatam. Aequum omnino erat, vt quæ tot heroicæ humilitatis actibus erat circumdata, tot splendoris radijs etiam exornaretur: & quæ, vt se humiliaret voluit, omnibus ho-

h Eccle. 3. 20.

i Matt. 19. 28.

i Luca. 22. 26.

mini-

minibus se subicere, sedeat nunc in throno maiestatis, vt omnes illos iudicet. Et siquidem nunc in throno gloriae sedes, non vt iudicem, sed vt aduocatam agas, ora filium tuum, me vt misericordijs coronet in hac vita, vt obtineam in altera, iustitiae coronam, Amen.

MEDITATIO XXXVIII.
DE DEVOTIONE ERGA
B. Virginem, & bonis quae cum ea
nobis proueniunt, & de rebus,
in quibus illa est mani-
festanda,

PUNCTVM I.

CONSIDERANDA imprimis sunt plurima motiua, quae habemus ad Virginem hanc sanctissimam, dominam nostram, omnibus nostris viribus diligentiam, collocantes illam in proximo loco, post eius filium: perpendentes in singulis motiuis & rationibus, quid possimus, aut debeamus facere, vt illi seruiamus.

PRI MA ratio & motiuum est, eo quod Sanctissima Trinitas plus amet hanc Virginem, & Dominam, quam omnes Angelos & caeteros Sanctos simul, ob eminentem eius Sanctitatem, supra omnes illos. Quare iustum omnino est, vt & ego illam, praeter omnibus alijs puris creaturis, diligam, conformans hunc meum amorem cum illo Dei; & plus

dili-